

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 3. Quem effectum in Advocatis habeat Jus Advocatiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

famulis adventanti cibus & potus. Per *Fodrum* autem aliqui volunt significari pabulum equorum; alii extraordinariam quandam annonæ collationem militarem, sive pertinentem ad Imperatoris expeditionem; & *fodrum* hoc postremo sensu acceptum aliqui reputant inter regalia Principis, ut pluribus ostendit Magerus de jure Advocatiæ c. 10. à n. 223. *Hospitatura* denique varias quoque significaciones habet juxta diversas locorum consuetudines. Hinc aliqui eam accipiunt pro jure in tali loco, vel apud talem capiendi hospitium; vel quo illi hospitium assignari debeat; aliqui pro mansionibus, in prædiis fundis, vel Monasteriis antiquitus constitutis, vulgò *Außspann*; vel etiam *Gastung/ und Nacht/ Feld* / quibus præmissis:

Re. cum Magero cit. n. 281. hodie Protectoribus nullum ejusmodi hospitalitatis beneficium à Clientibus jure aliquo deberi. quia Jus hospitandi, vel albergandi est Jus Superioritatis, & regale quoddam; at Protectores vi protectionis & Advocatiæ nullum tale Jus habent in Clientes, ut dictum est & dicitur in seq. Deinde c. *præerea* 23. de Jure Patronatus expressè prohibetur Patronis, Vice-Dominis, Custodibus, seu Guardianis (quo nomine clarè veniunt *Advocati*, seu Protectores) aliquid temporale ab Ecclesiis (quarum Advocati sunt) exigere, nisi modicum, de quo dicam in seqq. & aperte constat ex pluribus Decretis Concilii Tridentini, jam relatis supr. Coeterrum, quamvis non desint, ut notat Magerus cit. à n. 259. exempla, quibus ostenditur, Advocatis à pluribus Monasteriis datas albergarias, hospitaturam & fodrum, non ostenditur tamen datas, vi *Advocatiæ*, sed vi pacti in fundatione, ut notavimus supra, vel vi Administrationis, vel utriusque jurisdictionis, quam olim fuisse penes Advocatos, præsertim administratorios, & jurisdictionales cum defensionis officio, pluribus docet Magerus cit. de Advocatiæ armata c. 10. n. 259.

3131 Quæstio est 4. an Cliens Protectori teneatur ministrare alimenta? Re. negativè: quia, *quod nec consuetudine receptum, nec jure est constitutum, non est temerè offerendum*, ut dicitur §. *considerare*

mus Auth. de Trient. & semisse L. si verò §. si de viro ff. solus. matrim. L. si servum §. non dixit Prator. ff. de acquirend. hered. L. dissentientis C. de repud. quòd autem Cliens Protectori alimenta ministrare teneatur, etiam ad egestatem prolapsa, nec consuetudine receptum est, nec jure constitutum: ergo, intellige, si in principio constituta protectionis non sit aliter conventum. Nam ultra pacta conventa, Clientum onus porrigi non debet. L. si unus §. ante omnia de pact. Hoc autem pactum in dubio non præsumitur; quia in obligatione non veniunt illa, de quibus initio contractus initi verisimiliter non fuit cogitatum, in dubio autem capienda est potius interpretatio, quæ non repugnat verisimili, ut docet Papinianus in L. Tale pactum, §. fin. ff. de pact. Nec obstat, Patrono à Libertis, & Patrono Ecclesiastico, seu Ecclesiæ, ab hac deberi alimenta, cum est ad inopiam prolapsus. Nam equiparatio generalis non habet locum in his, quæ competunt jure speciali; de Patrono autem id specialiter in jure expressum est, ut constat ex priori; nulli autem de Custodibus, Guardianis, seu Advocatis, & Protectoribus.

§. 3.

Quem effectum in Advocatis habet Jus Advocatiæ.

RESP. primum, & potissimum esse jus, ac potestatem susceptos in Clientelam defendendi; secundum esse, jus exigendi annuum honorarium ratione pactæ protectionis debitum; tertium autem olim fuisse in Advocatis Ecclesiasticis, jus, & curam administrationis bonorum Monasticorum. Sed, an hic postremus effectus hodiernis temporibus, hoc Jus Administrationis in Advocatis Ecclesiasticis locum habeat, dicemus in seqq. & negandum esse, constat ex jam dictis.

Quæstio autem est, ad quos actus jus protectionis se extendat in habente jus Clientelæ, seu defensionis eorum, qui sub ejus protectione sunt? non attingimus hic ea, quæ antiquis temporibus Protectores habebant; sed solum, quæ jure

jure hodierno. Et primò Advocatis Ecclesiarum, hujus temporis excluso omni jurisdictionis exercitio, atque administrationis onere (ut dicemus) præter meram defensionem regulariter nihil competit; nec submissione in protectionem aliud jus, quam defendendi in Advocatum transfertur; sic Magerus seu, ut eum citant alij Schönberg *cit. c. 11. n. 77.* &c. Modestini, Pistor. *Consil. 43. l. 1. n. 30. & consil. 24. n. 24.* ex varijs Imperatorum constitutionibus, & plures alij etiam Legistæ cit. apud Magerum loc. cit. Nam Advocatus dicitur à protegendo; & *protegere* idem est, ac *defendere*, quod, ut not. gl. in L. *desertorem*, §. ult. ff. de re milit. & Barbof. in c. *recepimus*, de privileg. n. 8, nullam importat Superioritatem, imò in inferiore, sicut & defensio, verificatur.

3134 Hinc not. 1. quòd Advocatus non tantum bona suorum Clientum, sed etiam personas eorum defendere teneatur, & vicissim. Menoch. de arbitr. Judic. *casu 110. n. 6. & seq. 1.* quia per facultates nostras honos, vita, & status dignitas, imò ipsi homines conservamur; 2. quia defensio bonorum venit in necessariam consequentiam defensionis personæ. Not. 2. quòd Advocatus in territorio suo salvum conductum Clientibus præstare teneatur. Nam defensio naturâ suâ salvum conductum importat. Not. 3. quòd Protector teneatur Clientes suos non offendere. Nam obligatus alium indemnem servare contra Extraneum, multo magis, contra seipsum, cogitur eundem servare indemnem; intellige tamen, si Clientes non præbeant offensæ causam. Not. 4. per litem Clientibus motam, & pendentem, jus Protectionis non impediti; Magerus *cit. n. 303.* nam nemo debet prætextu litis motæ à sua possessione desistere; imò, si impediretur, contra protectorem fieret innovatio, & attentatio. Not. 5. quòd Advocato, quoad defendendos Clientes, & propulsandas injurias non competat plus juris, quam ipsius Clientibus; hinc suos Clientes eo modo defendere debet, quo ipis, si possent, permissum est. Ed ideo ubi ipsi contra injurias experiri deberent iudicio, ille non debet armis uti. Menoch.

Consil. 99. n. 35. & 39.
Tom. III.

Not. 6. quòd Jus defensionis se extendat non solum ad bona sub jurisdictione Clientum, sed etiam in alieno territorio sita; quia dispositio, quæ principaliter personam respicit, effectum suum in consequentiam ad bona sita extra territorium porrigit, per textum L. *si fidei commissum §. tractatum*, ff. de Judic: sic Decius *Conf. 207. n. 5.* incip. *pulchrum & dubium*. Not. 7. quòd jus protectionis eoque se extendat, ut Clientes, etiam invitò, defendere possit, & debeat. Nam beneficium etiam invitum conferri potest, *si publica causa concurrat*; hoc autem est in dato casu, quia consideratur communis Clientum salus, & libertas publica. Not. 8. quòd Advocati Tutelares suos defendere teneantur, licet Ecclesiarum, Monasteriorum Fundatores Advocatiæ institutionem prohibuissent, Magerus *cit. c. 11. n. 425.* ubi hoc ostendit pluribus exemplis. Not. 9. Advocatos Tutelares non teneri ad operferendam Clientibus, in rebus acquirendis, ad quas nullum habent jus. Defensio enim tutelarum est solum *contra vim & injuriam*.

§. 4.

De Jure Honorarii annui.

Honorarium annuum, quòd Protectoribus penditur, non est de substantia Juris Advocatiæ: ratio est, quia Jus Advocatiæ stat, etiam sine debito, & spe ullius lucri temporalis ex dictis. Nam, ut rectè ait Magerus *c. 14. à n. 179.* *Protectoris officium omnino gratuitum est, eique pro exhibenda defensione salarium non debetur.* Et ideo Bodinus apud eundem, *Jus*, inquit, *Clientelare*, seu protectionis, *omnium maximum, ac pulcherrimum inter Principes censetur.* Heri quidem à Servis, Patroni à Libertis, Domini à Vasallis, magnas utilitates adipiscuntur: *at Principes populivæ, qui alios in Clientelam accipiunt, nihil præter dignitatis, ac verae laudis jucundissimos fructus sperare, sed Clientes opibus, & auxiliis, adversus hostium copias, sine mercede tueri debent.* V. L. 2. C. ut nemo rustican. ad suum Patrocinium suscip.

Et quidem, quòd attinet Advocatos
Yyyy